

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

29 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Ursache Petru,

Judecători - Timofti Vladimir, Toma Nadejda,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de inculpatul Magaz Anatoli, prin care solicită casarea sentinței Judecătoriei Bălți din 22 octombrie 2015 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 03 februarie 2016, în cauza penală privindu-l pe

Magaz Anatoli Vasili, născut la 11 octombrie 1966, originar și domiciliat în mun. Bălți, str. Colesov nr.17, ap. 40.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 07.09.2015 – 22.10.2015 (prima instanță);
2. 07.12.2015 – 03.02.2016 (instanța de apel);
3. 04.04.2016 – 29.06.2016 (instanța de recurs ordinar).

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți din 22 octombrie 2015, cauza fiind examinată în procedura simplificată, prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, Magaz Anatoli a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c), d) și de art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa:

- în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal – 2 ani 8 luni închisoare;
- în baza art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal – 4 ani 8 luni închisoare.

În baza art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 5 ani 6 luni închisoare, fără amendă, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Macheev Boris a fost admisă integral, încasându-se în beneficiul acestuia de la Magaz Anatoli suma de 8304 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că inculpatul Magaz Anatoli, la data de 14 iulie 2015, aproximativ la ora 14.50, aflându-se în apropierea lacului orașănesc pe str. Sportivă, mun. Bălți, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, a sustras în mod deschis de la cet. Macheev Boris un telefon mobil de model Sony Xperia T2, la prețul de 7799 lei, în care era introdusă o cartelă sim 079994881, la prețul de 40 lei, o cartelă sim 067331271, la prețul de 100 lei, un card

de memorie cu capacitatea de 32 Gb, la prețul de 365 lei, cauzând părții vătămate un prejudiciu material în proporții considerabile în sumă totală de 8304 lei.

Tot el, la data de 22 aprilie 2015, aproximativ între orele 08.00 - 12.00, având scopul sustragerii bunurilor altor persoane, prin acces liber în timp ce se afla în ospetie, în apartamentul nr. 54 de pe str. Ștefan cel Mare 18, mun. Bălți, care aparține cet. Macovei Victor, folosindu-se de neatenția ultimului, pe ascuns a sustras din camera unde se afla, un telefon mobil de model LG E 730 cu prețul de 1000 lei, în care era introdusă o cartelă SIM „Orange” cu prețul de 30 lei, un telefon mobil cu clapetă cu prețul de 150 lei și un telefon mobil cu ecranul defectat cu prețul de 200 lei, ambele de model necunoscut, cauzându-i părții vătămate o daună materială considerabilă în sumă totală de 1380 lei.

Tot el, la data de 06.08.2015 aproximativ pe la orele 00.30, având scopul sustragerii bunurilor altei persoane, prin deteriorarea geamului din termopan, a pătruns în apartamentul nr. 3, amplasat pe str. Sportivă, casa nr.2, care-i aparține cet. Comarnițchi Petru, mun. Bălți, de unde a sustras un vas din aluminiu cu capacitatea de 40 kg la prețul de 100 lei în care se afla miere de albiți în cantitate de 20 kg, la prețul de 80 lei pentru un kilogram, la prețul total de 1600 lei, prin ce a cauzat părții vătămate o daună materială în proporții considerabile, în suma totală de 1700 lei. Astfel, Magaz Anatoli a cauzat un prejudiciu total în mărime de 3080 lei.

Acțiunile inculpatului Magaz Anatoli pe primul episod din 14 iulie 2015 au fost calificate de către prima instanță, în baza art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal – jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, cu cauzarea daunelor în proporții considerabile, iar pe episoadele din 22 aprilie 2015 și 06 august 2015, au fost calificate de prima instanță în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal – furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane cu pătrundere în încăpere și cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

În temeiul cererii inculpatului Magaz Anatoli, prin înscris autentic, admis de prima instanță, cauza penală a fost examinată în procedura simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către inculpatul Magaz Anatoli, prin care a solicitat casarea sentinței în partea stabilirii pedepsei, din motivul asprimii acesteia.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 03 februarie 2016, a fost respins ca nefondat apelul declarat și menținută sentința fără modificări.

5. Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că la examinarea cauzei respective s-a dat eficiență prevederilor art. 93-101, 26-27 Cod de procedură penală, și prima instanță a cercetat cauza multiaspectual, a dat apreciere probelor prezentate prin prisma pertinentei, concludenței, coroborării lor, în baza probelor acumulate just a reținut starea de fapt și de drept pe cauză și corect a încadrat acțiunile inculpatului Magaz Anatoli în baza art. art. 186 alin. (2) lit. c), d), art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal.

Totodată, instanța de apel a constatat că la determinarea pedepsei prima instanță a ținut cont de toate circumstanțele ce s-au stabilit pe cauză, în corespundere cu prevederile art. 61, 75 Cod penal și a aplicat o pedeapsă corespunzătoare caracterului și gradului de pericol social, personalității inculpatului, care nu este la prima abatere de la lege, anterior săvârșind infracțiuni similare, fiind condamnat de nenumărate ori, însă inculpatul concluziile de rigoare nu le-a făcut, săvârșind din nou cu intenție infracțiuni. Inculpatul fiind anterior condamnat pentru infracțiuni similare, nu a pășit pe calea corijării și a comis infracțiunile în cauză, fără a conștientiza acțiunile sale, aflându-se în stare de recidivă.

Astfel, instanța de apel a menționat că inculpatul Magaz Anatoli a fost condamnat prin sentința Judecătorei Bălți din 18.10.2011 în baza art. 187 alin. (2) lit. d), f), art. 27, 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal, cu aplicarea art. 84 alin. (1) Cod penal, definitiv la 3 ani 3 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis. Sentința dată a fost menținută prin decizia Curții de Apel Bălți din 08.02.2012. În ședința instanței de apel inculpatul a explicat că a fost eliberat din penitenciar în anul 2014, astfel având antecedentul penal nestins pentru condamnarea anterioară, în corespundere cu art. 34 Cod penal, inculpatul a comis infracțiunile în stare de recidivă.

Prin urmare, instanța de apel a statuat că faptele date denotă, că inculpatului nu-i poate fi aplicată pedeapsă non-privativă de libertate, ținând cont de prevederile art. 82 al. (2) Cod penal. Aplicarea unei pedepse non-privative de libertate va fi inefficientă și nu va atinge scopul pedepsei penale. În așa mod, inculpatului Magaz Anatoli i-a fost numită pedeapsa în limitele prevăzute de sancțiunile legilor de comiterea cărora el a fost recunoscut vinovat, ținându-se cont și de prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, i-au fost reduse limitele pedepselor aplicate, din aceste motive, temeiuri pentru atenuarea pedepsei nu sunt.

Astfel, luând în considerație personalitatea inculpatului, care anterior a fost condamnat pentru infracțiuni similare, însă inculpatul nu și-a făcut concluziile de rigoare, nu a pășit pe calea corijării și din nou a comis cu intenție prezentele infracțiuni în stare de recidivă, instanța de apel a statuat că prima instanță întemeiat i-a aplicat lui Magaz Anatoli pedeapsa sub formă de închisoare, pedeapsă care este adecvată celor comise, ținându-se cont și de personalitatea inculpatului. Pedeapsa aplicată de prima instanță corespunde rigorilor legale și se încadrează în limitele sancțiunii, fiind echitabilă celor comise de inculpat.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar, cu supliment la acesta, de către inculpatul Magaz Anatolie, care fără a indica nici un temei prevăzut de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, solicită casarea sentinței primei instanțe și a deciziei instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, invocând că:

- nu a făcut cunoștință cu materialele cauzei;
- nu își recunoaște vinovăția în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, deoarece nu au fost luate în considerație declarațiile sale

inițiale, deoarece partea vătămată Macheev Boris i-a înmînat telefonul la solicitarea acestuia de a suna;

- a dat acordul să repare prejudiciul cauzat părții vătămate Macheev Boris, dar acest fapt nu a fost luat în considerare;

- la întocmirea cererii pentru examinarea cauzei conform art. 364¹ Cod de procedură penală, i s-a spus de către avocatul din oficiu, că pedeapsa maximă care îi poate fi aplicată este de la 3 la 4 ani cu închisoare, dar i s-a aplicat pedeapsa de 5 ani 6 luni închisoare cu executare în penitenciar de tip închis;

- în cadrul instanței de apel a fost numită doar o ședință de judecată pentru examinarea cauzei penale și nu au fost luate în considerație toate circumstanțele cauzei;

- prima instanță nu a luat în considerare toate circumstanțele, orientîndu-se doar pe cele care învinovătesc inculpatul;

- în prima instanță i-au fost interzise neîntemeiat vizitele rudelor;

- cu privire la învinuirea în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d), nu au fost citați nici o parte vătămată sau martor, deși avea posibilitatea să restituie prejudiciul cauzat în totalitate;

- nu i s-a adus la cunoștință despre cauza penală în care parte vătămată este Comarnițchi Petru.

7. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹ Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, care a pledat pentru inadmisibilitatea recursului, din considerentul că recursul nu îndeplinește cerințele de conținut, prevăzute de art. 430 pct. 5) Cod de procedură penală, prin care autorul trebuie să invoce concret unul din temeiurile prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care este conținutul acestuia, argumentarea din punct de vedere a problemei de drept și prin ce cauza dată are importanță deosebită pentru jurisprudență.

8. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, ținînd seama de opinia procurorului expusă în referință, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recurs ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel

pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

La caz se reține, că deși recurentul nu indică nici un temei prevăzut de art. 427 Cod de procedură penală, din conținutul recursului rezultă că acesta critică sentința primei instanțe și decizia instanței de apel sub aspectul că hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, lipsa elementelor infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, precum și individualizarea pedepsei aplicate, temeiuri ce cad sub incidența art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) și 10) Cod de procedură penală

Verificînd legalitatea hotărîrii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că temeiurile identificate de instanța de recurs nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, argumentînd în acest context următoarele.

8.1. Cu referire la alegațiile recurentului privind motivarea deciziei instanței de apel, ce cad sub incidența art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, precum că „...a dat acordul să repare prejudiciul cauzat părții vătămate Macheev Boris, dar acest fapt nu a fost luat în considerare, în cadrul instanței de apel a fost numită doar o ședință de judecată pentru examinarea cauzei penale și nu au fost luate în considerație toate circumstanțele cauzei; prima instanță nu a luat în considerare toate circumstanțele, orientîndu-se doar pe cele care învinovătesc inculpatul; nu i s-a adus la cunoștință despre cauza penală în care partea vătămată este Comarnițchi Petru.”, Colegiul penal constată în urma cercetării materialelor cauzei că acestea nu și-au găsit confirmarea, fiind pur declarative, dat fiind faptul că, prima instanță a respectat cerințele privind examinarea cauzei în prima instanță, prevăzute la art. 314-381, 385 Cod de procedură penală, ținînd cont și de prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, apreciind corect probele administrate la faza de urmărire penală, prin prisma art. 100, 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, iar instanța de apel, la examinarea apelului declarat a respectat prevederile art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8), Cod de procedură penală și prin hotărîrea adoptată a menținut corect sentința primei instanțe, prin care inculpatul Magaz Anatoli a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c), d) și art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, fără a admite careva eroare gravă de fapt sau de drept. Totodată, decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care își întemeiază soluția, motivarea soluției fiind în corespundere cu dispozitivul deciziei.

La fel, ce ține de motivele invocate de recurent, precum că acesta „nu a făcut cunoștință cu materialele cauzei; nu i s-a adus la cunoștință despre cauza penală în care parte vătămată este Comarnițchi Petru”, Colegiul penal reține că acestea nu pot fi acceptate ca temeiuri de recurs, deoarece nu au fost invocate de către inculpat în instanța de apel, iar conform art. 427 alin. (2) Cod de procedură penală - temeiurile de recurs menționate la alin. (1) a aceluiași articol, pot fi invocate în recurs doar în cazul în care au fost invocate în apel sau încălcarea a avut loc în instanța de apel. La

fel, se mai invocă că acest episod al învinuirii este indicat în rechizitoriu (f.d. 184, vol. I).

Totodată, Colegiul penal conchide netemeinicia acestora, or din procesul verbal al ședinței de judecată din prima instanță (f.d. 203, vol. I), rezultă că la întrebarea instanței dacă i-a fost înmînată copia de pe rechizitoriu, inculpatul a răspuns afirmativ, iar pe ordonanțele de punere sub învinuire în baza celor două infracțiuni săvîrșite, traduse inclusiv și în limba rusă (f.d. 62, 115, 176, verso, vol. I), precum și materialele cauzei penale (*procesele verbale de audiere a bănuitului (f.d.42, 113, 165, 166 vol. I), procesele verbale de audiere a învinuitului (f.d.71, 117, 177, vol. I), procesele verbale de verificare a declarațiilor la fața locului (f.d.25, 124, 125, 168, 169, vol. I)*), sunt prezente semnăturile inculpatului prin care se confirmă că acesta a făcut cunoștință cu materialele cauzei, iar în ședința de judecată a primei instanțe (f.d. 202, 203 verso, vol. I), acesta a depus cerere prin înscris autentic, confirmată prin semnătura sa, prin care a solicitat ca cauza să se examineze în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, recunoscînd faptele indicate în rechizitoriu, iar ulterior în instanța de apel (f.d. 2, verso, vol. II), la fel și-a recunoscut vinovăția în infracțiunile săvîrșite, solicitînd doar aplicarea unei pedepse mai blînde, fără a invoca alte circumstanțe și nu a înaintat careva obiecții privind corectitudinea desfășurării acțiunilor de urmărire penală.

8.2. În privința criticilor recurentului care cad sub incidența art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, ce prevede că „*nu au fost întrunite elementele infracțiunii*”, invocînd precum că „*nu își recunoaște vinovăția în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, deoarece nu au fost luate în considerație declarațiile sale inițiale, deoarece partea vătămată Macheev Boris i-a înmînat telefonul la solicitarea acestuia de a suna*”, Colegiul penal conchide că nu pot fi acceptate, or conform pct. 30 a Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 13 din 16.12.2013, cu privire la aplicarea prevederilor art.364¹ Cod de procedură penală, de către instanțele judecătorești, împotriva sentinței adoptate de prima instanță în urma judecării cauzei în procedura simplificată, părțile pot exercita calea de atac apelul, de regulă sub aspectul individualizării pedepsei, inculpatul neputînd renunța la opțiunea de a fi judecat potrivit procedurii simplificate, fapt ce rămîne valabil și în cazul atacării cu recurs a deciziei instanței de apel, prin care s-a menținut sentința primei instanțe dacă aceasta nu a fost viciată din motivul că se constată că în cadrul urmăririi penale, au fost încălcate grav normele imperative din Codul de procedură penală, care în cadrul procedurii precedente au afectat hotărîrea atacată, adoptată în rezultatul examinării cauzei, conform procedurii prevăzute de art. 364¹ Cod de procedură penală, în temeiul cererii inculpatului, care a recunoscut probele administrate la faza de urmărire penale și faptele indicate în rechizitoriu, astfel formal inculpatul decade din dreptul de ataca cu recurs decizia instanței de apel în partea încadrării juridice a faptei și a constatării vinovăției, avînd dreptul să conteste hotărîrile judecătorești doar în latura individualizării pedepsei.

8.3. Cu referire la dezacordul recurentului privind individualizarea pedepsei aplicate, temei ce cade sub incidența art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, precum și motivul invocat sub acest aspect, precum că „*la întocmirea cererii pentru examinarea cauzei conform art. 364¹ Cod de procedură penală, i s-a spus de către avocatul din oficiu, că pedeapsa maximă care îi poate fi aplicată este de la 3 la 4 ani cu închisoare, dar i s-a aplicat pedeapsa de 5 ani 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis*”, Colegiul penal atestă că este declarativ, or prima instanță în sentință (f.d.126 verso, 127, vol. I) a aplicat inculpatului o pedeapsă echitabilă, menținută și de instanța de apel în decizie (f.d.9, vol. II), ambele instanțe respectând cerințele privind individualizarea pedepsei penale stipulate în art. 61, 75 Cod penal, reducându-i pedeapsa în temeiul art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală și ținând cont de faptul că inculpatul a săvârșit infracțiunile fiind în stare de recidivă, iar motivarea primei instanțe și instanței de apel în acest sens, este acceptată de către instanța de recurs ordinar, nefiind identificate careva temeiuri de a pune la dubiu veridicitatea acesteia.

Astfel, din acest motiv și pentru a evita repetări inutile, Colegiul penal însușește argumentele instanțelor inferioare în acest aspect, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

9. În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărârile atacate sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către prima instanță și instanța de apel este legală și întemeiată, iar recursul ordinar declarat este inadmisibil fiind vădit neîntemeiat.

10. Conducându-se de prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Magaz Anatoli, împotriva sentinței Judecătoriei Bălți din 22 octombrie 2015 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 03 februarie 2016, în cauza penală privindu-l pe **Magaz Anatoli Vasili**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **08 iulie 2016**.

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Timofti Vladimir

Toma Nadejda